

No Φ.092.22/6911

-Εμβλημα-

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

1959-50-2009

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ **È È** **ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

(Αρ. Αίτησης 2834/05)

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Δίκαιη ικανοποίηση)

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

5 Νοεμβρίου 2009

Αυτή η απόφαση θα γίνει οριστική υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει το άρθρο 44, παράγραφος 2 της Σύμβασης. Μπορεί να υποστεί διορθώσεις μορφής (τύπου).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES, SERVICE DE
TRADUCTION
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, TRANSLATION SERVICE

No Φ.092.22/6911

ΑΠΟΦΑΣΗ È È **ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**
Στην υπόθεση È È **και άλλοι εναντίον της ΕΛΛΑΔΟΣ,**

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (πρώτο τμήμα),
 συνεδριάζοντας σε συμβούλιο αποτελούμενο από τους :

Nina Vajic, Πρόεδρο,

Christos Rozakis,

Anatoly Kovler,

Elisabeth Hajiyev,

Khanlar Hajiyev,

Giorgio Malinverni,

George Nicolaou, Δικαστές,

Και από τον *Soren Nielsen, γραμματέα του τμήματος,*

Αφού διασκέφθηκε σε συμβούλιο τις 15 Οκτωβρίου 2009, εκδίδει την
 ακόλουθη απόφαση που υιοθετήθηκε αυτή την ημερομηνία:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Στην αρχή της υπόθεσης βρίσκεται μία αίτηση (Αρ. 2834/05) που στρέφεται
 εναντίον της Ελληνικής Κυβέρνησης και της οποίας τριακόσιοι πενήντα
 τέσσερις υπήκοοι αυτού του Κράτους και εμπορικές εταιρείες που έχουν την
 έδρα τους στην Ελλάδα, των οποίων τα ονόματα απεικονίζονται συνημμένα
 («οι αιτούντες») οι οποίοι προσέφυγαν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο στις 7
 Ιανουαρίου 2005 δυνάμει του άρθρου 34 της Σύμβασης Προστασίας των
 Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση»). Οι
 αιτούντες υπό τους αρ. 90 και 231 έχοντας αποβιώσει στις 26 Οκτωβρίου και
 21 Ιουλίου 2005 αντίστοιχα, η σύζυγος ΟÈÈ και τα
 παιδιά, ÈÈÈ ΆÈÈ του πρώτου
 αιτούντος και οι κληρονόμοι ÈÈ και ÈÈ
 του δεύτερου δήλωσαν ότι επιθυμούν να συνεχίσουν την
 διαδικασία αντ' αυτών. Επιπλέον, το όνομα της αιτούσας εταιρείας υπό τον
 αρ. 54 τροποποιήθηκε σε « ÈÈÈÈÈÈÈÈ .».

No Φ.092.22/6911

2. Με απόφαση της 6^{ης} Δεκεμβρίου 2007 («απόφαση στην κύρια δίκη»), το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έκρινε ότι είχε υπάρξει παράβαση των άρθρων 6, παράγραφος 1 της Σύμβασης και 1 του Πρωτοκόλλου 1. Ιδιαίτερα, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έκρινε ότι σχετικά με το παράπονο (διαμαρτυρία) που προκύπτει από το άρθρο 6, παράγραφος 1 της Σύμβασης, η απόρριψη του επίδικου μέσου αναίρεσης άπτεται προσέγγισης όχι πολύ τυποκρατικής των προϋποθέσεων παραδεκτού της προσφυγής που ασκήθηκε και ότι συνεπώς ο περιορισμός που επιβλήθηκε στο δικαίωμα πρόσβασης των αιτούντων σε δικαστήριο δεν ήταν αναλογικός με το σκοπό εγγύησης της νομικής ασφάλειας και της καλής διοίκησης της δικαιοσύνης.

Επιπλέον, σχετικά με το παράπονο (διαμαρτυρία) που προκύπτει από το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο συμπέρανε ότι τα εθνικά δικαστήρια αρνούμενα να αποζημιώσουν τους αιτούντες για την μείωση της αξίας του τμήματος των οικοπέδων τους που δεν απαλλοτριώθηκε, διέκοψαν την ορθή ισορροπία που πρέπει να κυριαρχεί μεταξύ της προστασίας των προσωπικών δικαιωμάτων και των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος (Σαμψωνίδης και άλλοι εναντίον της Ελλάδος, αρ. 2834/05, παράγραφοι 39 και 57, 6 Δεκεμβρίου 2007).

3. Στηριζόμενοι στο άρθρο 41 της Σύμβασης, οι αιτούντες ζητούσαν ως δίκαιη ικανοποίηση ποσό που αντιστοιχεί στο 50% της αξίας των τμημάτων των εν λόγω οικοπέδων που δεν απαλλοτριώθηκαν.

4. Το ζήτημα της εφαρμογής του άρθρου 41 της Σύμβασης μη όντας σε καλή κατάσταση, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο το διατήρησε και κάλεσε τη Κυβέρνηση και τους αιτούντες να του υποβάλλουν γραπτώς, μέσα σε έξι μήνες, τις παρατηρήσεις τους επί του εν λόγω ζητήματος και συγκεκριμένα να του γνωστοποιήσουν κάθε συμφωνία στην οποία θα μπορούσαν να καταλήξουν (όπ.π., παράγραφος 61 και σημείο 4 του διατακτικού).

5. Τόσο οι αιτούντες όσο και η Κυβέρνηση κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΚΕΛΟΣ (ΝΟΜΙΚΑ)

6. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της Σύμβασης,

No Φ.092.22/6911

«Εάν το Δικαστήριο δηλώνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της και εάν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει να εξαλείψουμε παρά μόνο ατελώς τις συνέπειες αυτής της παραβίασης, το Δικαστήριο παρέχει στον ζημιωθέντα εάν χρειασθεί δίκαιη ικανοποίηση».

A. Ζημιά

1. Υλική ζημιά

α) Θέσεις των διαδίκων

1. Οι αιτούντες

7. Προς στήριξη της αίτησης δίκαιης ικανοποίησης τους, οι αιτούντες προσκομίζουν έκθεση πραγματογνωμοσύνης η οποία συντάχθηκε με αίτηση τους τον Μάρτιο του 2009 από τον Α. ΠΑΥΛΟΥ, τον ΑΓ. ΠΑΥΛΟΥ και τον Γ. ΚΑΒΑΛΛΑΡΗ, πολιτικοί μηχανικοί και τοπογράφοι. Οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι λόγω των συνεπειών της απαλλοτρίωσης, οι περισσότερες από τις επιχειρήσεις που εγκαταστάθηκαν στα εν λόγω οικοπέδα σταμάτησαν να λειτουργούν, ότι υπήρξαν συναλλαγές στο 5% των οικοπέδων μόνο και ότι η τιμή τους έπεσε κατά 80%. Επιπλέον, προσθέτουν ότι, όπως η Κυβέρνηση το δέχεται, ο δευτερεύων δρόμος στον οποίο δίνουν από δω και στο εξής το υπόλοιπο των οικοπέδων δεν χρησιμοποιείται ο ίδιος λόγω του ότι τα τμήματα προς κατασκευή δεν έχουν ακόμη τελειώσει. Οι αιτούντες υπογραμμίζουν ότι αυτή η πραγματική κατάσταση συνεπάγεται μείωση αξίας των ιδιοκτησιών τους ακόμη πιο σημαντική. Γι' αυτούς, εννοείται ότι κανένα όχημα δεν μπορεί προς στιγμή να πάρει τον δευτερεύοντα δρόμο αφού μόλις διανύσει κάποια απόσταση, θα πέσει σε αδιέξοδο.

8. Επιπλέον, οι αιτούντες σημειώνουν ότι ο Άρειος Πάγος με την απόφαση του αρ. 1014/2004 δεν παρέπεμψε στο Εφετείο της Θεσσαλονίκης παρά μόνο το ζήτημα της αποζημίωσης σχετικά με την μείωση της αξίας των τμημάτων που μένουν μετά την διάσπαση των ιδιοκτησιών των αιτούντων καθώς και με αυτή σχετικά με την συμμετοχή κάποιων αιτούντων στα έξοδα της απαλλοτρίωσης λόγω του ότι δεν επωφελήθηκαν. Οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι το αντικείμενο της αίτησης τους ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου

No Φ.092.22/6911

ήταν τελείως διαφορετικό και δεν αναφερόταν παρά μόνο στην μείωση της αξίας των ιδιοκτησιών τους επακόλουθη της κατάργησης της απευθείας πρόσβασης στην εθνική οδό.

9. Η έκθεση πραγματογνωμοσύνης που υπέβαλλαν οι αιτούντες φέρει πίνακες που υπολογίζουν την μείωση της αξίας κάθε σχετικού οικοπέδου. Τα ποσά που πρότειναν οι αιτούντες αντιστοιχούν σε μείωση της αξίας των εναπομείναντων τμημάτων των οικοπέδων τους η οποία ανέρχεται σε 50% της αγοραστικής αξίας τους, όπως προκύπτει από τη τιμή στο ίδιο τετράγωνο όπως ορίσθηκε με την απόφαση αρ. 1924/2002 του Εφετείου της Θεσσαλονίκης.

ii. Η Κυβέρνηση

10. Η Κυβέρνηση ανταπαντά ότι οι αιτήσεις των αιτούντων είναι αόριστες αφού υπολογίζουν, χωρίς καμία διάκριση, την υλική ζημιά που υπέστησαν στο 50% της αγοραστικής αξίας των οικοπέδων που δεν φέρουν κτίρια και στο 50 με 100% της αξίας των οικοπέδων επί των οποίων εγκαταστάθηκαν εμπορικές επιχειρήσεις. Η Κυβέρνηση υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έκθεση πραγματογνωμοσύνης συνταγμένη από επιτροπή που υπάγεται στην έγγειο υπηρεσία των περιοχών της Χαλκιδικής και της Θεσσαλονίκης. Σύμφωνα με την πραγματογνωμοσύνη αυτή, δεν υπήρξε μείωση της αξίας όλων των σχετικών οικοπέδων, αφού ακόμη και πριν την διεύρυνση της εθνικής οδού, τα οικόπεδα δεν είχαν απευθείας πρόσβαση σε αυτή. Επιπλέον, η εν λόγω πραγματογνωμοσύνη σημειώνει ότι όπως πρόκειται για οικόπεδα τα οποία φέρουν κτίρια για εμπορική χρήση, κάποια στέγαζαν επιχειρήσεις καλλιτεχνικής ή βιομηχανικής κλίσης οι οποίες δεν ήταν προσανατολισμένες προς το λιανικό εμπόριο. Συνεπώς, για τη Κυβέρνηση οι εν λόγω επιχειρήσεις δεν είχαν υποστεί βλάβη μετέπειτα με την απουσία άμεσης πρόσβασης στην εθνική οδό, αφού μπορούσαν να συνδεθούν με τον δευτερεύοντα δρόμο. Επιπλέον, για τη Κυβέρνηση τα οικόπεδα που στερούνταν κτιρίων δεν είχαν υποστεί καμία μείωση της αξίας λόγω της διεύρυνσης της εθνικής οδού.

11. Η Κυβέρνηση υπενθυμίζει επιπλέον ότι ο Άρειος Πάγος με την απόφαση του αρ. 1014/2004 αναίρεσε μερικώς την απόφαση αρ. 1924/2002 του

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES, SERVICE DE TRADUCTION
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, TRANSLATION SERVICE

No Φ.092.22/6911

Εφετείου της Θεσσαλονίκης και παρέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του εν λόγω δικαστηρίου. Στη συνέχεια, το Εφετείο της Θεσσαλονίκης με την απόφαση του αρ. 1829/2006 επιδίκασε, αφ' ενός, σε κάποιους αιτούντες συμπληρωματικά ποσά για την μείωση της αξίας των εναπομείναντων τμημάτων των οικοπέδων τους μετά από την διάσπαση των ιδιοκτησιών τους. Αφ' ετέρου, το Εφετείο μείωσε σημαντικά το ποσοστό συμμετοχής κάποιων αιτούντων στα έξοδα της απαλλοτρίωσης, αφού θεώρησε ότι δεν επωφελήθηκαν από την διεύρυνση της εθνικής οδού. Για την Κυβέρνηση, οι αξιώσεις των αιτούντων σχετικά με την υλική ζημιά που υπέστησαν είναι αβάσιμες και καταχρηστικές στο μέτρο που αυτοί εγείρουν ουσιαστικά τα ίδια επιχειρήματα ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου προκειμένου να αποζημιωθούν δύο φορές για τον ίδιο λόγο, δηλαδή, τις συνέπειες της διεύρυνσης της εθνικής οδού.

12. Τελικά η Κυβέρνηση εκτιμά ότι σχετικά με τους αιτούντες των οποίων τα οικόπεδα δεν έφεραν κτίρια, ένα ποσό των 1000 Ευρώ που αντιστοιχεί σε κάθε ιδιοκτησία θα ήταν εύλογο ως μείωση της αξίας των τμημάτων των οικοπέδων τους που δεν απαλλοτριώθηκαν. Επιπλέον, σχετικά με τα οικόπεδα επί των οποίων βρισκόταν κτίρια για εμπορική χρήση, η Κυβέρνηση είναι της γνώμης ότι μόνο αυτά που έφεραν επιχειρήσεις λιανικής πώλησης υπέστησαν μείωση της αξίας. Προτείνει έτσι ώστε το ποσό των 15.000 Ευρώ να χορηγηθεί για κάθε οικόπεδο που φέρει επιχειρήσεις λιανικής πώλησης.

B) Εκτίμηση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου

13. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι μία απόφαση που διαπιστώνει παράβαση συνεπάγεται για το εναγόμενο Κράτος την νομική υποχρέωση να θέσει τέλος στη παραβίαση και να εξαλείψει τις συνέπειες με τρόπο να αποκαταστήσει όσο το δυνατόν την κατάσταση προγενέστερη αυτής (Ιατρίδης εναντίον της Ελλάδος (δίκαιη ικανοποίηση) (GC), αρ. 31107/96, παράγραφος 32, ΕΛΑΔ 2000-XI και Κατσαρός εναντίον της Ελλάδος (δίκαιη ικανοποίηση), αρ. 51473/99, παράγραφος 17, 13 Νοεμβρίου 2003).

14. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη μέρη μίας υπόθεσης είναι, κατά γενικό κανόνα, ελεύθερα να επιλέγουν τα μέσα που θα χρησιμοποιήσουν για να προσαρμοσθούν με μία απόφαση που επιβεβαιώνει παραβίαση. Αυτή η

No Φ.092.22/6911

εξουσία εκτίμησης σχετικά με τους όρους εκτέλεσης μίας απόφασης μεταφράζει την ελευθερία επιλογής με την οποία συνοδεύεται η πρωταρχική υποχρέωση που επιβάλλει η Σύμβαση στα Συμβαλλόμενα Κράτη: Να εξασφαλίσει τον σεβασμό των εγγυημένων δικαιωμάτων και ελευθεριών. Εάν η φύση της παραβίασης επιτρέπει *restitutio in integrum* (αποκατάσταση στο ακέραιο), εναπόκειται στο εναγόμενο Κράτος να την πραγματοποιήσει, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο δεν έχει ούτε την αρμοδιότητα ούτε την πρακτική δυνατότητα να το εκπληρώσει αυτό το ίδιο. Εάν αντιθέτως, το εθνικό δίκαιο δεν επιτρέπει ή επιτρέπει ατελώς την εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης, το άρθρο 41 εξουσιοδοτεί το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο να παρέχει, εάν συντρέχει λόγος, στον ζημιωθέντα την ικανοποίηση που του φαίνεται κατάλληλη (*Brumerescu* εναντίον της Ρουμανίας (δίκαιη ικανοποίηση) (GC) αρ. 28342/95, παράγραφος 20 (ΕΛΑΔ 2000-Ι)).

15. Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι μόνο οι ζημιές που προκλήθηκαν από τις παραβιάσεις της Σύμβασης που διαπίστωσε είναι ικανές να δώσουν αφορμή σε χορήγηση δίκαιης ικανοποίησης (*Motais de Narbonne* εναντίον της Γαλλίας (δίκαιη ικανοποίηση), αρ. 48161/99, παράγραφος 19, 27 Μαΐου 2003).

16. Σχετικά με τη παρούσα υπόθεση, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι στην απόφαση στην κύρια δίκη, εκφράσθηκε ως εξής: «Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο σημειώνει ότι δεν αμφισβητείται στην παρούσα υπόθεση ότι η φύση του έργου συνέβαλλε απευθείας σε μείωση της αξίας των τμημάτων που δεν απαλλοτριώθηκαν. Πράγματι, η πραγματοποίηση του δημόσιου έργου επέφερε την απώλεια του πλεονεκτήματος απευθείας πρόσβασης στην εθνική οδό για τα εν λόγω τμήματα. Έτσι, τα οικόπεδα επί των οποίων οι αιτούντες είχαν κτίσει κτίρια που χρησιμοποιούντο για εμπορικούς σκοπούς υπέστησαν πτώση της αξίας τους λόγω της απώλειας πελατείας των επιχειρήσεων και της διαδοχικής πτώσης των κερδών. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έχει υπόψη του επί του θέματος αυτού ότι το Εφετείο της Θεσσαλονίκης χορήγησε αποζημίωση για τα τμήματα των οικοπέδων που δεν απαλλοτριώθηκαν λόγω της διάσπασης τους. Το εν λόγω δικαστήριο αρνήθηκε επεξηγηματικά να αποζημιώσει τους αιτούντες για την απώλεια πελατείας και την πτώση των

No Φ.092.22/6911

εισοδημάτων τους. Επιπλέον, σχετικά με τα οικόπεδα που δεν έφεραν κτίρια, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο θεωρεί ότι η φύση του έργου συνέβαλε επίσης στην μείωση της αξίας τους. Βέβαια, αυτή η απώλεια αξίας δεν ήταν ίση με αυτή των οικοπέδων που κατείχαν οι επιχειρήσεις. Έτσι κι αλλιώς η εμπορική αξία ενός οικοπέδου με απευθείας πρόσβαση στον αυτοκινητόδρομο δεν μπορεί να είναι ίδια με αυτή του ίδιου οικοπέδου που πλαισιώνει τον δευτερεύοντα δρόμο. Συνεπώς, είναι αναμφισβήτητο ότι για κάποιους από τους αιτούντες, η εκμετάλλευση αυτού του τμήματος των τεμαχίων, ήδη μη οικοδομήσιμο λόγω της απαλλοτρίωσης, διακυβεύετο σοβαρά λόγω της διεύρυνσης του αυτοκινητόδρομου» (Σαμψωνίδης και άλλοι εναντίον της Ελλάδος, ανωτέρω, παράγραφος 56).

17. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο σημειώνει ότι η διαπίστωση παραβίασης του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου 1 προκύπτει από την άρνηση των εσωτερικών δικαιοδοτικών αρχών να αποζημιώσουν τους αιτούντες για την μείωση της αξίας των τμημάτων των οικοπέδων τους που δεν απαλλοτριώθηκαν, διαδοχική της απώλειας απευθείας πρόσβασης στην εθνική οδό. Λαμβάνοντας υπόψη την φύση της παραβίασης που διαπιστώθηκε, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εκτιμά ότι πρέπει να χορηγήσει στους αιτούντες αποζημίωση για μείωση της αξίας του εναπομείναντος τμήματος των οικοπέδων τους. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο λαμβάνει ιδιαίτερος υπόψη το γεγονός ότι τα οικόπεδα επί των οποίων κτίστηκαν κτίρια για εμπορική χρήση η αξία τους έχει μειωθεί περισσότερο από αυτά που δεν φέρουν κτίριο ή αυτά επί των οποίων έχουν εγκατασταθεί μόνο κατοικίες. Λαμβάνοντας υπόψη αβεβαιότητες συναφείς με κάθε απόπειρα υπολογισμού της μείωσης της αξίας των οικοπέδων που δεν απαλλοτριώθηκαν καθώς και των κτιρίων που κτίστηκαν επ'αυτών και η πολύ σημαντική διαφορά (απόκλιση) που διαπιστώθηκε μεταξύ της εκτίμησης (του υπολογισμού) της Κυβέρνησης και αυτής των αιτούντων, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο κρίνει κατάλληλο να ορίσει ένα ποσό κατ' αποκοπήν για το λόγο αυτό (δείτε Κατσαρός εναντίον της Ελλάδος (δίκαιη ικανοποίηση), ανωτέρω, παράγραφος 21).

18. Υπό το φως των λόγων αυτών και αποφασίζοντας κατά δίκαιη κρίση όπως θέλει το άρθρο 41 της Σύμβασης, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο κρίνει

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES, SERVICE DE TRADUCTION
HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS, TRANSLATION SERVICE

No Φ.092.22/6911

εύλογο να επιδικάσει από κοινού στους αιτούντες, ιδιοκτήτες των οικοπέδων επί των οποίων έχουν εγκατασταθεί κτίρια για εμπορική χρήση, 840.000 Ευρώ ως υλική ζημιά που υπέστησαν. Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο επιδικάζει για τον ίδιο λόγο 1.000.000 Ευρώ από κοινού στους άλλους αιτούντες.

2. Ηθική βλάβη

19. Οι αιτούντες δεν υποβάλλουν καμία αίτηση ως ηθική ζημιά που έχουν υποστεί λόγω της διαπιστωθείσης παραβίασης των άρθρων 6, παράγραφος 1 της Σύμβασης και 1 του Πρωτοκόλλου 1.

20. Συνεπώς, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο δεν κρίνει αναγκαίο να παρέχει ποσό για το λόγο αυτό.

B. Έξοδα και δικαστικά έξοδα

21. Οι αιτούντες ζητούν επίσης 100.000 Ευρώ για τα έξοδα και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν ενώπιον των εσωτερικών δικαστηρίων και για αυτά στα οποία εκτέθηκαν ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Δεν προσκομίζουν κανένα τιμολόγιο ή λογαριασμό αμοιβών.

22. Η Κυβέρνηση διαβεβαιώνει ότι οι αιτούντες δεν προσκόμισαν ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου τα αναγκαία δικαιολογητικά που φέρουν απόδειξη εξόδων και δικαστικών εξόδων.

23. Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, η χορήγηση εξόδων και δικαστικών εξόδων σύμφωνα με το άρθρο 41 προϋποθέτει ότι αποδεικνύεται η πραγματικότητα τους, η αναγκαιότητα τους και επιπλέον ο εύλογος χαρακτήρας του ποσοστού τους (Ιατρίδης εναντίον της Ελλάδος (δίκαιη ικανοποίηση) (GC), ανωτέρω, παράγραφος 54).

24. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι αξιώσεις των αιτούντων ως έξοδα και δικαστικά έξοδα δεν συνοδεύονται από τα αναγκαία δικαιολογητικά. Αρμόζει λοιπόν να απορρίψουμε την αίτηση τους.

No Φ.092.22/6911

Γ. Τόκοι υπερημερίας

26. Το Δικαστήριο κρίνει κατάλληλο να υπολογίσει το ποσοστό των τόκων υπερημερίας επί του επιτοκίου της διευκόλυνσης του οριακού δανείου της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά τρεις εκατοστιαίους βαθμούς.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,
ΟΜΟΦΩΝΑ

1. Ορίζει ότι

α) το εναγόμενο Κράτος οφείλει να καταβάλλει στους αιτούντες μέσα στους τρεις μήνες αρχής γινομένης από την ημέρα που η απόφαση θα καταστεί οριστική, σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 2 της Σύμβασης, τα ακόλουθα ποσά:

ι. Ένα εκατομμύριο οκτακόσιες σαράντα χιλιάδες Ευρώ (1.840.000 €) στο σύνολο για υλική ζημιά, σύμφωνα με την κατανομή όπως περιγράφεται στη παράγραφο 18 ανωτέρω.

ιι. Κάθε ποσό που μπορεί να οφείλεται ως φόρος από αυτή επί του εν λόγω ποσού.

β) αρχής γινομένης από την λήξη της ανωτέρω ειρημένης προθεσμίας και μέχρι την καταβολή, αυτό το ποσό θα προσαυξηθεί μ' ένα απλό τόκο σε ποσοστό ίσο με αυτό της διευκόλυνσης οριακού δανείου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που εφαρμόζεται κατά την περίοδο αυτή και αυξάνεται κατά τρεις εκατοστιαίους βαθμούς.

2. Απορρίπτει την αίτηση δίκαιης ικανοποίησης ως προς τα υπόλοιπα.

Έγινε στη γαλλική, και στη συνέχεια κοινοποιήθηκε γραπτώς τις 5 Νοεμβρίου 2009, σε εφαρμογή του άρθρου 77, παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού.

Soren Nielsen

Nina Vajic

Γραμματέας

Πρόεδρος

Λίστα αιτούντων

1. Ε Ξ Ε Ξ Ε Ξ
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
- 21.
- 22.
- 23.
- 24.
- 25.
- 26.
- 27.
- 28.
- 29.
- 30.

No Φ.092.22/6911

- 31.
- 32.
- 33.
- 34.
- 35.
- 36.
- 37.
- 38.
- 39.
- 40.
- 41.
- 42.
- 43.
- 44.
- 45.
- 46.
- 47.
- 48.
- 49.
- 50.
- 51.
- 52.
- 53.
- 54.
- 55.
- 56.
- 57.
- 58.
- 59.
- 60.
- 61.

No Φ.092.22/6911

- 62.
- 63.
- 64.
- 65.
- 66.
- 67.
- 68.
- 69.
- 70.
- 71.
- 72.
- 73.
- 74.
- 75.
- 76.
- 77.
- 78.
- 79.
- 80.
- 81.
- 82.
- 83.
- 84.
- 85.
- 86.
- 87.
- 88.
- 89.
- 90.
- 91.
- 92.

No Φ.092.22/6911

- 93.
- 94.
- 95.
- 96.
- 97.
- 98.
- 99.
- 100.
- 101.
- 102.
- 103.
- 104.
- 105.
- 106.
- 107.
- 108.
- 109.
- 110.
- 111.
- 112.
- 113.
- 114.
- 115.
- 116.
- 117.
- 118.
- 119.
- 120.
- 121.
- 122.
- 123.

No Φ.092.22/6911

*124.**125.**126.**127.**128.**129.**130.**131.**132.**133.**134.**135.**136.**137.**138.**139.**140.**141.**142.**143.**144.**145.**146.**147.**148.**149.**150.**151.**152.**153.*

No Φ.092.22/6911

*154.**155.**156.**157.**158.**159.**160.**161.**162.**163.**164.**165.**166.**167.**168.**169.**170.**171.**172.**173.**174.**175.**176.**177.**178.**179.**180.**181.**182.**183.**184.*

No Φ.092.22/6911

- 185.
- 186.
- 187.
- 188.
- 189.
- 190.
- 191.
- 192.
- 193.
- 194.
- 195.
- 196.
- 197.
- 198.
- 199.
- 200.
- 201.
- 202.
- 203.
- 204.
- 205.
- 206.
- 207.
- 208.
- 209.
- 210.
- 211.
- 212.
- 213.
- 214.
- 215.

No Φ.092.22/6911

- 216.
- 217.
- 218.
- 219.
- 220.
- 221.
- 222.
- 223.
- 224.
- 225.
- 226.
- 227.
- 228.
- 229.
- 230.
- 231.
- 232.
- 233.
- 234.
- 235.
- 236.
- 237.
- 238.
- 239.
- 240.
- 241.
- 242.
- 243.
- 244.
- 245.
- 246.

No Φ.092.22/6911

- 247.
- 248.
- 249.
- 250.
- 251.
- 252.
- 253.
- 254.
- 255.
- 256.
- 257.
- 258.
- 259.
- 260.
- 261.
- 262.
- 263.
- 264.
- 265.
- 266.
- 267.
- 268.
- 269.
- 270.
- 271.
- 272.
- 273.
- 274.
- 275.
- 276.
- 277.

No Φ.092.22/6911

- 278.
- 279.
- 280.
- 281.
- 282.
- 283.
- 284.
- 285.
- 286.
- 287.
- 288.
- 289.
- 290.
- 291.
- 292.
- 293.
- 294.
- 295.
- 296.
- 297.
- 298.
- 299.
- 300.
- 301.
- 302.
- 303.
- 304.
- 305.
- 306.
- 307.
- 308.

No Φ.092.22/6911

309.

310.

311.

312.

313.

314.

315.

316.

317.

318.

319.

320.

321.

322.

323.

324.

325.

326.

327.

328.

329.

330.

331.

332.

333.

334.

335.

336.

337.

338.

No Φ.092.22/6911

- 339.
- 340.
- 341.
- 342.
- 343.
- 344.
- 345.
- 346.
- 347.
- 348.
- 349.
- 350.
- 351.
- 352.
- 353.
- 354.

Ακριβής μετάφραση από το συνημμένο γαλλικό υπηρεσιακό έγγραφο.

Αθήνα, 02-12-09

Η μεταφράστρια Γ. ΠΑΛΛΑ.